

at Alt, hvad det eier, ogsaa blev overgivet til Statskassen, forsaavidt som der ikke skulde være ganske særlige Begæter, som maatte behandles paa en anden Maade. — Det, hvortil, der er sigtet ved Bemærkningen om det naturhistoriske Museum, om den besværlige Posteringsmaade, som hibledes fra, at der er bibeholdt Instituter med særlige Fonds, det er blot det, at 500 Rbd. ere opførte som Indtægt, siden efter som Udgift under Universitetet og tillige opført paa denne særlige Conto, for det naturhistoriske Museum; dersom Statskassen skal tilskyde Noget til dette Museum, saa have vi fundet, at det kunde være nok, at denne Udgift blev anført paa eet Sted, og det maatte vel saa være paa det Sted, hvor den fortiden udredes, nemlig under Universitetet, til hvem en Deel af Musæet factist er overgivet; men Udvalget har jo imidlertid heller slet ikke, ligesaa lidt som den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgfreds, villet indlade sig paa Sagen i dens Details, paa Grund af at, dette Instituts Stilling forventes ordnet, ved Lov, og det vil ogsaa erindres, at allerede tidligere har et Lovforslag desangaaende foreligget det ærede Thing.

A. Sage: Det forekommer mig dog ikke, at det vilde være meget farligt, hvis det ærede Thing negtede de 200 Rbd., som den ærede Minister begærer som en Godtgjørelse til Proviantforvalteren for Affavnet af hans Have; vi have her i Thinget i mange Aar, medens Proviantgaarden laa under os, stræbt efter at faae den hævet; nu synes det, at være dens Skjæbne, at den skal spises op af de forskjellige Ministerier; snart er det Matriculcontoiret, som arbejder sig ind paa den ene Side, og nu er det det kgl. Bibliotek, som læver den paa den anden Side, saa at, medens vi nu have de meest lyse Forventninger om at faae den aldeles hævet, saa svækkes denne noget ved, at der tages saameget bort af den. Hvorfor jeg fornemlig er imod at bevilge de 200 Rbd. til Proviantforvalteren for Haven, er den Omstændighed, at naar nu Proviantgaar-

den, som vi vente, om et Aarstid eller saa aldeles bliver hævet, saa vil altsaa Proviantforvalteren faae disse 200 Rbd. mere i Vartpenge for en Værdi, som neppe har mange Rigsdalers aarlige Værdi i sig. Jeg troer derfor ikke, at der vil være stor Fare ved, at hele dette Arrangement ventede saalænge, indtil vi faae, at det hele Proviantgaards-Etablisement blev ophævet, hvad der vilde gjøre det lettere for den høitærede Minister at komme tilrette om, hvad der behøves deraf til Bibliotheket.

Jeg har ikke været med at negte de tusinde Rigsdaler til Billedhuggerarbejde; det forekommer mig nemlig ikke at stemme med de mange Bevillinger, vi give til Kunstner og Videnskaber, at negte 2000 Rbd. til Sculpturarbejder. Det vil see besynderligt ud, at vi give Billedhuggere 600 Rbd. i fast aarlig Understøttelse, men ikke kunne anvende 2000 Rbd. til Sculpturarbejder. Jeg antager, at man for disse Penge vil anstafte værdifulde Afstøbninger af saadanne, og vil man vedblive at holde en saadan Samling nogenlunde i Orden, ere 2000 Rbd. ikke noget overdrevent Belsøb, især naar vi see hen til den lange Række af Bevillinger, vi give aarligt til Videnskabsmænd. Vilde vi holde op dermed, og vil Staten overhovedet lade være med at besatte sig med Understøttelser i denne Retning, og med Anstæffelsen af Gjenslands for at befordre Kunstner og Videnskaber, skal jeg ikke have Noget derimod; men det forekommer mig, at det ene ligefrem følger af det andet. — Et æret Medlem (Fischer) har henledet Opmærksomheden paa en af de Rister, som her ligge for, og nævnt Udgiveren af Flora danica. Dette har bragt mig til at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at paa en af de Rister, som her findes, er der 800 Rbd. til Cand. Levin, som Rigsdagen har bevilget ham for hans danske Ord, men paa en anden Riste staer, at der er tillagt Cand. philos. Levin 100 Rbd.